

Citater, det ærede Medlem har gravet op af Rigsdagstidenden. Hvis han vil finde noget, maa han forsøge igen, men jeg tror ærlig talt ikke, der er noget at finde for det ærede Medlem.

Dernæst vil jeg gerne i al Almindelighed med Hensyn til, at vi i det hele taget har faaet begyndt, spørge det ærede Medlem: Mener det ærede Medlem da ikke, at det snart var paa Tide, at der blev gjort noget for at faa Spørgsmaalet om Len og Stamhuse løst, efter at der nu havde været Tale om det i 60 Aar, næsten lige siden Grundlovens Givelse? Mener det ærede Medlem ikke, at det var paa Tide at gennemføre de Forslag, man havde overvejet i Landbokommissionen fra 1911 angaaende Regler for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje? Vi skal vel vogte os for at køre alt for stærkt, men vi skal da heller ikke i den Grad køre med Stude, at vi skal være omtrent en Menneskealder om at gennemføre Lovforslag som dem, der her kan være Tale om.

Det ærede Medlem har fremsat et Forslag, som skal benyttes ved Lejlighed. Naar vi kommer ned i en Lavkonjunktur, vil det ærede Medlem og hans Meningsfæller antagelig gaa ud i Landet og anmode dem, der ønsker at komme i Besiddelse af disse Brug, om at melde sig. Det kan vi ikke være med til. Vi mener ikke, der skal være nogen Forcing, men vi mener paa den anden Side, at selv om der er Vanskeligheder i dette Øjeblik, skal vi stadig have Gang i hele Jordlovgivningen. Vi mener, at Tiden i høj Grad opfordrer dertil, og derfor staar vi fuldt og helt ved, hvad vi var med til i 1919; vi løber ikke fra vort Ansvar i saa Henseende.

Det ærede Medlem havde et andet Citat; jeg skulde bl. a. have brugt det Udtryk: Se til Venstre! Er der noget ondt i, at jeg overfor det radikale Ministerium har brugt Udtrykket: Se til Venstre, i Modsætning til at se til Socialdemokratiet? Jeg var klar over, at de Radikale burde gennemføre Lovforslaget om Len og Stamhuse sammen med os og ikke sammen med Socialdemokratiet, og det viste sig jo ogsaa at blive Tilfældet. For øvrigt vil jeg sige, at uanset om det ærede Medlem og jeg kan være uenige om adskillige Ting, glæder det mig, at ogsaa det ærede Medlem anbefalede Forslagets § 2 om yderligere at erhverve Jord for 3 Mill. Kr.

Til Slutning vil jeg angaaende Husholdningssagen sige til det ærede Medlem, at Venstre er i høj Grad Venner af denne Sag og mener, at vi skal have en rimelig og fornuftig Ordning paa dette Omraade;

men jeg protesterer af økonomiske Grunde mod de ganske gigantiske Planer, som det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for; jeg mener, at det ærede Medlem i denne Henseende bliver os en alt for kostbar Mand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg vil ogsaa benytte Lejligheden til at understrege, at det ærede Medlem Hr. Ulrich staar her og anbefaler, at der skal anvendes yderligere 3 Mill. Kr. til at lokke endnu flere Mennesker ud i Mosen. Det forekommer mig at være en underlig Maade at anbefale paa, først at understrege, at det, Pengene ifølge dette Lovforslag skal anvendes til, er til et fuldkommen umuligt Formaal, og saa at anbefale, at Pengene alligevel skal anvendes.

Dernæst vil jeg takke den højtærede Minister for en Del af hans Svar, som jeg forstaar paa følgende Maade. Jeg forstaar Svaret saaledes, at den Jord, som afhændes, afhændes, naar alle praktiske Forhold taler derfor, og naar Indstilling derom gives til Landbrugsministeriet fra Amtskommissionen og Statens Jordlovsudvalg; dernæst, at de Arealer, som indkøbes, anvendes til Udstykning efter Reglerne i Lov af 4. Oktober 1919, og dernæst, at de Midler, som skaffes til Jordkøb, skaffes af Statskassen, medens Bebyggelseslaanene gives af Jordfonden.

Men dernæst vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om andre Spørgsmaal. Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister mener, at mine Udtalelser skulde gaa ud paa, at al Udstykning for Fremtiden skulde samles i Statens Jordlovsudvalg. Ingenlunde! Det er den frivillige, den private Udstykning, der gennem de Aar, der er gaaet, har haft den allerstørste Betydning for at øge Antallet af Landmænd i Danmark. Men det, jeg talte om, var kun, hvad der angik de Statsarealer, der erhverves, og dem, som i Øjeblikket haves efter de gældende Loves Bestemmelser. Dér mente jeg, der ikke var anden Vej at gaa, end at de maatte samles under en Centralstyrelse, men det angik altsaa kun de Arealer, man har, og dem, der yderligere erhverves ved Køb. Det maa altsaa bero paa en Misforstaaelse, naar den højtærede Minister har opfattet mig paa den Maade, han gjorde. Jeg vil for mit Vedkommende